

בבית המשפט השלום בירושלים

בעניין שבין:

1. עזבון המנוח דראע'מה ת.ז.
2. דראע'מה ת.ז.
3. דראע'מה ת.ז.
4. דראע'מה ת.ז.
5. דראע'מה ת.ז.
6. דראע'מה ת.ז.
7. דראע'מה ת.ז.

מטעם המוקד להגנת הפרט-עמותה רשומה
ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד דחלה (מ.ר. 14965) ו/או
סוהאד חמוד ו/או סעיד דקה ו/או סאלח דחלה
ו/או נסראת דקואר ;
כולם מרח' אבן בטוטה 4, ת.ד. 1342 ;
ירושלים 91013.
טל': 02-6274070/1; פקס': 02-6274060
Dahleh@bezeqint.net

התובעים

- נ ג ד -

1. אדיר שלמה ת.ז. 034906420
מושב פצאל

2. היישוב פצאל
בקעת הירדן 90682

3. מדינת ישראל-משרד הביטחון-צה"ל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
עוזי חסון 4, ירושלים
טל': 02-6208177/8, פקס': 02-6222385

הנתבעים

מהות התביעה: כספית ;
סכום התביעה: להערכת ביהמ"ש ;

כתב תביעה

1. התובעים בתביעה דנן יהיו מיוצגים על-ידי ב"כ לעיל מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר, אשר כתובתם להמצאת כתבי בי-דין תהיה כנ"ל.
2. הטענות הנטענות בתביעה זו יהיו משלימות ו/או חלופיות ו/או מצטברות, הכול לפי הקשר הדברים והדבקים.

הצדדים:

3. התובע 1 הינו עזבון המנוח דראע'מה יליד 4/1/1969, תושב תיאסיר שבנפת ג'נין. המנוח היה המפרנס היחידי למשפחתו, קרי אשתו ובניו.

4. התובעת 2 הינה אלמנתו, ילידת 23/5/1971.

5. התובעים 3-7 הינם ילדיו ותלוייו של המנוח. התובע 3 הינו בנו של המנוח, יליד 4/2/1992, והוא היה בן 11 בעת קרות האירוע שגרם למות אביו.
6. התובע 4 הינו בנו של המנוח, יליד 4/3/1994, והוא היה בן 9 בעת קרות האירוע שגרם למות אביו.
7. התובע 5 הינו בנו של המנוח, יליד 15/1/1996, והוא היה בן 7 בעת קרות האירוע שגרם למות אביו.
8. התובעת 6 הינה בתו של המנוח, ילידת 10/3/1999, והיא הייתה בת 4 בעת קרות האירוע שגרם למות אביה.
9. התובעת 7 הינה בתו של המנוח, ילידת 12/10/2001, והיא הייתה בת שנתיים בעת קרות האירוע שגרם למות אביה.
10. **הנתבע 1** היה, בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה דן, עובד כסייר שדות של היישוב פצאל (הנתבע 2). הנתבע 1 כפוף מבחינה מינהלית לנתבע 2, והוא נטל חלק בסידורי הביטחון והאבטחה ביישוב זה.
11. **הנתבע 2**, הינו יישוב הנמצא בבקעת בירדן. הנתבע 2 הינו מעבידו של הנתבע 1, והוא האחראי ו/או המפקח ו/או בעל השליטה ו/או המפעיל ו/או הממונה על פעולותיו ו/או מחדליו של הנתבע 1 ו/או של אנשי הביטחון ורכזי הביטחון השוטף הצבאיים (להלן: **רבש"צים**) הפועלים בשורותיו ואנשי כוחות ביטחון אחרים אשר פעלו באזור מחסום פצאל.
12. **הנתבע 3** הינו הגוף האחראי על אימונו ומימונו של הנתבע 1. בנוסף הוא אחראי על נהלי הוראות הפתיחה באש החלים על הנתבע 1, אשר ממלא את תפקידו בשליחותו של הנתבע 3, והוא כפוף אליו מבחינה צבאית וממלא אחר פקודותיו. הנתבע 3 אחראי מבחינה צבאית על אנשי הביטחון, אנשי כיתת הכוננות והרבש"צים הפועלים בשורותיו ואנשי כוחות ביטחון אחרים אשר פעלו באזור מחסום פצאל, אשר עליהם נמנה הנתבע 1.
13. כל טענה שתיוחס בכתב תביעה זה לאותו נתבע 1 תראה כמיוחסת גם לנתבע 2 וגם לנתבע 3 ביחד ולחוד מכוח תורת האורגניות ו/או האחריות השילוחית ו/או מכוח יחסי עבודה ו/או מכוח ההיתר שנתנו הנתבעים 2 ו-3 למעשיו של אותו סייר שדות ו/או מכוח אישורם למעשים אלה.

תולדות המקרה:

14. ביום 30/4/03, בשעה 16:30 לערך, נסע המנוח באוטובוס יחד עם עשרות פועלים בני כפרו תיאסיר, מקיבוץ בית הערבה חזרה מהעבודה לכיוון כפרם. האוטובוס בו נסעו הגיע למחסום פסאיל שם המתין בתור הארוך, שהשתרך עד למחסום.

15. עקב ההמתנה הארוכה, ירדו הפועלים מהאוטובוס, חלק להתפלל חלק לנוח וחלק לעשות את צרכיו. גם המנוח ירד מהאוטובוס והלך למרחק של כ-100 מ' מהאוטובוס בכיוון חממות קרובות, וזאת על מנת לעשות את צרכיו.

16. כפי שפורט בכתב האישום נגד הנתבע אשר הוגש בבית המשפט השלום בירושלים (ר' נספח א' להלן), במהלך נסיעתו של הנתבע 1 ברכב הסיור, הוא הבחין במנוח ובפועל נוסף נכנס לחממות הנמצאות קרוב למחסום. הנתבע 1 חשד בהם כגנבים, והלך לעברם, כאשר בינתיים הם נכנסו בין החממות. הנתבע 1 ניגש לעובדים ושאל אותם אם ראו מישהו באזור החממות והם ענו לו כי אלה פועלים שהיו איתם באוטובוס.

17. הנתבע 1 חזר לאזור החממות, ואז הוא הבחין במנוח. הוא ירד מהרכב דרך את נשקו וירה כמה יריות באוויר. לאחר מכן, הוא הלך בכיוון המנוח התקרב לעברו וירה בו 3 כדורים של אש חיה מטווח קצר. כתוצאה מהירי, נפגע המנוח בחזהו ובבטנו, ומת במקום (להלן: "האירוע").

18. מ. דראעי'מה (להלן: "מ"), אחיו של המנוח, רץ למשמע היריות לכיוון המקום בו נמצא אחיו, וצעק לעבר הנתבע 3 "הרגת אותו !!!". הנתבע 1 ענה שהמנוח לא היה צריך להיות במקום שבו היה !!.

19. למשמע צעקותיו של מ, הגיעו חיילים ממחסום פסאיל הקרוב. הם פיזרו את האנשים שהתקהלו במקום ודרשו מהם לעלות על האוטובוס. שוטרי תנועה שהיו בקרבת מקום, קראו לאמבולנס צבאי.

20. לאחר הגעתו לכפר, יצר מ: קשר עם הצלב האדום, שהודיע לו לאחר מכן כי המנוח נפטר וכי גופתו הועברה למכון לרפואה המשפטית באבו-כביר.

טיפול הרשויות בתלונת התובעים:

21. בתאריך 24/6/2003, נשלחה הודעה לחטיבת תביעות, ביטוח, משק ונכסים במשרד הביטחון על הנזק שנגרם עקב האירוע. בתאריך 20/7/2003 התקבלה הודעה ממשרד הביטחון, המעידה על קבלת ההודעה הנ"ל. נפתח תיק שמספרו: 14-103/03.

22. ביום 24/7/2003 פנה המוקד להגנת הפרט (להלן: "המוקד") אל אל"מ שלמה פוליטיס, היועמ"ש בגדמ"ע ואל פרקליט פיקוד מרכז, מר לירון ליבמן, בבקשה לפתוח בחקירה ולעדכן את המוקד בתוצאותיה.

23. כאמור, וכנזכר לעיל, גופתו של המנוח נשלחה למכון לרפואה משפטית אבו-כביר, לצורך ניתוח למען קביעת סיבת המוות. ביום 29/7/2003, נשלחה בקשה אל המכון וזאת למען קבלת דו"ח ניתוח פתולוגי, שנפתח ע"ש המנוח. המכון הפנה את המוקד לגורם אשר ביקש את הניתוח, דהיינו לתחנת משטרת-מעלה אפרים. בעקבות כך פנה המוקד לתחנת משטרת-מעלה אפרים, במטרה לקבל את הדו"ח.

24. ביום 5/8/2003, התקבלה במשרדי המוקד תגובה לפנייתה מטעם עוזר היועמ"ש בגדמ"ע. לדידו, הטיפול בנושא איננו בתחום סמכויות הנמען (היועמ"ש) כי אם בסמכות משטרת ישראל.

25. למוקד נודע כי הטיפול בתיק עבר לפרקליטות מחוז ירושלים לצורך שקילת האפשרות להגשת כתב אישום נגד האחראים, איתם נמנה הנתבע 1. ביום 13/8/2003, פנה המוקד לעו"ד ארז פדון, בפרקליטות מחוז ירושלים, במטרה להפנות את תשומת ליבו לפרטים מסוימים, שאמורים להישקל עת יוחלט על הגשת כתב האישום הנ"ל.

26. לאור אי קבלת תשובה ו/או התייחסות כלשהי לפנייה מיום 13/8/2003, פנה המוקד ביום 4/9/2003 בשנית לתחנת משטרת מעלה אפרים, וזאת לקבלת העתק דו"ח הניתוח המבוקש. התחנה הנ"ל הודיעה לאחר מכן כי תיק החקירה בעניין כולל הדו"ח הועבר לפרקליטות במחוז ירושלים. לאור האמור, פנה המוקד ביום 2/10/03 לפרקליטות מחוז ירושלים, במטרה לקבל העתק מהדו"ח.

27. המכתב מיום 2/10/2003 לא זכה להתייחסות מצד הנמען. ביום 11/11/2003, נשלחה תזכורת שבה התבקשה הפרקליטות להעביר העתק מהדו"ח, וגם התבקשה להעביר עדכון בנוגע להליכים על הגשת כתב האישום נגד הנתבע 1. תשובה למכתב הנ"ל נמסרה ביום 21/12/03 לפיה התיק הוחזר לתחנת המשטרה במעלה אפרים לצורך השלמת החקירה. עקב כך, פנה המוקד פעם נוספת לתחנת מעלה אפרים וביקש לקבל לידי העתק מהדו"ח. במכתב הודגש כי ניתנה החלטה בבג"צ ביום 14/12/04 לפיה נקנסה משטרת ישראל בסכום 5,000 ש"ח בשל סירוב למסור דו"ח נתיחה. למחרת, הופנתה בקשה באותה רוח גם לפרקליטות מחוז ירושלים.

28. רק לאחר יותר משנתיים קיבלו התובעים אישור לצילום הדו"ח הפתולוגי של המנוח. במכתב אל פרקליט מחוז ירושלים מיום 2/6/2005, ביקש המוקד לקבל מידע אודות הכרעת הפרקליטות בהחלטה בגורל כתב האישום. לאור אי קבלת התייחסות לפניה הנ"ל, נשלחה פניה נוספת בעניין ביום 3/7/2005.

29. תגובה לשתי הפניות הנ"ל התקבלו במשרדי המוקד ביום 25/7/2005. פרקליטות מחוז ירושלים שלחה הודעה שלפיה פרקליט המחוז החליט לסגור את התיק מהסיבה של חוסר ראיות מספיקות.

30. בעקבות ההחלטה לסגור את התיק, פנה המוקד לקצין אגף חקירות, בבקשה לצילום חומר חקירה, וזאת במטרה לשקול את האפשרות להגיש ערר על ההחלטה לסגור את התיק. החומר אכן צולם ביום 9/8/2005. ביום 28/8/2005 הוגש לפרקליטות המדינה במחוז ירושלים, ערר על ההחלטה לסגור את התיק הנ"ל.

31. בתאריך 23/8/06, התקבלה תגובה מטעם מאיה כהן, עוזרת לפרקליט המדינה, לפיה היא הודיעה, כי פרקליט המדינה, מר ערן שנדר החליט לקבל את הערר ולהורות על הגשת כתב אישום נגד הנתבע 1, וזאת בגין עבירה של גרימת מוות ברשלנות.

32. אכן, וכאמור לעיל, ביום 25/9/06 הוגש כתב האישום נגד הנתבע 1 בבית משפט השלום בירושלים, והעתק הימנו רצ"ב ומסומן כנספח א'.

נטל הראיה:

33. התובעים יקדימו ויטענו כי לא הייתה להם ידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגרמו לאירוע אשר הביא לידי נזקיהם, וכי נזקיהם נגרמו ע"י נכס ו/או דבר שלנתבעים ו/או מהם ו/או מי מטעמם הייתה שליטה מלאה עליהם וכי האירוע מתיישב יותר עם המסקנה כי הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.

34. על כן, יטענו התובעים כי יש להטיל את נטל חובת הראיה ו/או נטל השכנוע על הנתבעים, שיצטרכו להוכיח ו/או להראות כי לא הייתה רשלנות שיחויבו עליה.

35. לחילופין, התובעים יטענו כי מותו של המנוח נגרם ע"י דבר מסוכן וכלי ירייה אשר היו בבעלות ו/או בשליטת הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי משליחיהם ו/או מי מעובדיהם ו/או מי מטעמם.

36. על כן, יטענו התובעים כי על הנתבעים הראיה שלא הייתה לגבי הדבר המסוכן התרשלות שיחויבו עליה.

37. לחילופי חילופין יטענו התובעים, כי מאחר והתשתית העובדתית כולה ו/או רובה הנוגעת לעניין אירוע הירי נשוא התביעה דן ו/או הנסיבות המדויקות שגרמו לפגיעה במנוח, דבר אשר הביא למותו, נמצאת ו/או צריכה להימצא בשליטת ו/או בידיעת ו/או בחזקת הנתבעים ו/או הבאים מטעמם, הישירה ו/או העקיפה, וטרם הועברו במלואם לתובעים ו/או למי מטעמם, ומאחר וממצאי חקירת משטרת ישראל ו/או גורמים אחרים מעולם לא בוצעו כראוי וכדין ו/או בוצעו לאחר שיהוי ועיכוב כה רבים ו/או בכל מקרה לא היה בהם כדי להבטיח את מיצוי הליכי החקירה עד תום לשם הבטחת העמדה לדין של כל הגורמים האחראים לעצם התרחשות אירוע הירי לדין, ובכללם הנתבע 1 אשר ירה במנוח, ומאחר שבהתנהגות זו הגדילו הנתבעים, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמם, את נזקי התובעים, הרי שבשל האמור לעיל, יש לראות בנתבעים, בנסיבות המיוחדות של המקרה עסקינן, כמי שגרמו לתובעים בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמה "נזק ראיתי" בכל הקשור להוכחת תביעתם של התובעים כנדרש, וכי עקב כך ראוי לחייב את הנתבעים בפיצוי התובעים ולכל הפחות, ראוי עקב כך, להפוך את "סדר הבאת הראיות" בתיק, כך שהנתבעים יחילו בהבאת ראיותיה תחילה ורק אחר כך התובע.

38. התובעים יטענו כי האירוע שתואר לעיל אשר הביא למותו של המנוח ללא כל עוול בכפיו, והנזקים אשר נגרמו להם בעקבות כך, הינם תוצאה של רשלנותם ו/או פזיזותם ו/או חוסר זהירותם ו/או קלות דעתם ו/או מחדלם ו/או הפרת חובות שבחוק ע"י הנתבעים ו/או שלוחיהם ו/או הפועלים מכוחם ו/או בהנחייתם ו/או בפיקוחם ו/או מטעמם ו/או מי מהם, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- (א) גרימת מוות לאדם על-ידי שימוש בירי בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה;
- (ב) חריגה מסמכות תוך גרימת חבלה חמורה לגופו ו/או גרימת נזק כבד לבריאותו של אדם אחר;
- (ג) ירי ללא אבחנה, באזרח תוך סיכון חיי אדם;
- (ד) ביצוע ירי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או מטווח שבו הכדורים גורמים לפגיעה קשה ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או באופן המהווה התנהגות פרועה במקום ציבורי ו/או התנהגות שאינה הולמת;
- (ה) שימוש בירי באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות השימוש ו/או הפתיחה באש;
- (ו) ביצוע ירי כאשר לא נשקפת סכנה ממשית ולא הייתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי;
- (ז) ביצוע ירי שלא למטרה כשרה כלשהי ו/או למטרה פסולה;

ח) ביצוע ירי כלפי אדם שלא היה מעורב אותה עת בשום התקהלות בלתי חוקית או התפרעות או ביצוע ירי ללא בדיקה ראויה ו/או ללא שיקול-דעת הולם, באופן שנפגע אדם כאמור ;

ט) ביצוע ירי ללא כל הצדקה עובדתית ו/או משפטית, תוך הפרת הוראות הדין ו/או החוק ו/או הכללים ו/או התקנות ו/או אחר הנוגעות בדבר ישירות ו/או בעקיפין, בין היתר בהוראות הפתיחה ;

י) רשלנותו של הנתבע 1 ביחס לאדם אחר, שלגביו יש להם באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, באופן שגרם לו נזק ;

י"א) ביצוע ירי ללא קבלת היתר מהגורם המוסמך לכך ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש והמחייבות בנסיבות העניין ;

י"ב) התנהגות המנוגדת להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד להוראות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור ולהגן על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של המנוח ;

י"ג) הנתבע 1 לא פעל כפי שסייר ו/או איש בטחון סביר היה נוהג בנסיבות העניין, כדי למנוע את אירוע הירי ;

י"ד) תקיפה ו/או גרימת חבלה ופגיעה בכוונה מחמירה שלא כדין ;

ט"ו) פגיעה בזכויותיו החוקתיות של המנוח המעוגנות בחוק-יסוד : כבוד האדם וחירותו, והיווצרותה של "עוולה חוקתית" ;

אחריות הנתבע 2 :

39. הנתבע 2 אחראי לרשלנותו של הנתבע 1 שביצע את הירי וזאת בהיות הנתבע 1 העובד שלו ו/או שלוחו ו/או הפועל מטעמו ו/או בפיקוחו ו/או בהנחייתו ו/או באחריותו ו/או בשליטתו. בנוסף, הנתבע 2 אחראי לאירוע ולנזקים שנגרמו בגינו באחריות ישירה וזאת, עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או פזיזות ו/או קלות דעת ו/או הפרת חובה חקוקה שלו ו/או של שלוחו ו/או של מי מטעמו המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים הנטענים בהשלמה ו/או במצטבר ו/או לחילופין :

א) לא פיקח ו/או לא פיקח כראוי על כל מעשיו ו/או מחדליו של הנתבע 1 באזור ו/או במקום האירוע בפרט ;

ב) לא מילא את חובותיו ו/או את ייעודיו על פי הדין ולדאוג לביטחון תושבי האזור והמנוח בכללם ;

ג) לא צפה, למרות שהיה אמור לצפות, את האירוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לאירוע ואף על פי כן לא עשה כלום ו/או לא עשה מספיק למניעת האירוע ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו ;

ד) לא דאג להבהיר לנתבע 1 את הוראות הפתיחה באש ;

ה) לא הקפיד ו/או לא הדריך ו/או לא פיקח על קיום הוראות הפתיחה באש ו/או פיקח והדריך שלא כיאות בעניין הוראות פתיחה באש ו/או לא נתן הוראות

בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידא כי אנשים המסורים להדרכתו, ובמיוחד הנתבע 1 שביצע את הירי, ידע אותן או ישמור עליהן ;
(ו) לא עשה את כל שביכולתו ו/או כל שהיה עליו לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את האירוע ונזקיו ו/או פעל בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שם לב ו/או לא השגיח על האנשים המסורים לאחריותו ;
(ז) פעל לא כפי שגורם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום, העניין והמקרה כדי למנוע את קרות האירוע ;
(ח) נהג בניגוד לכללי הבטיחות והפר חובה שבחוק ;
(ט) פעל ברשלנות בכך שהתיר לנתבע 1 שביצע את הירי לירות שלא כדין ;
(י) פעלו ברשלנות בכך שהתיר לנתבע 1, אשר השתמש בכדורים חיים, להשתמש בהם שלא כדין ;

אחריות הנתבע 3:

40. הנתבע 3 אחראי בגין רשלנותו של הנתבע 1, אשר ביצע את הירי וזאת בהיות הנתבע 1 ממלא את תפקידו בשליחותו של ו/או פועל מטעמו ו/או בפיקוחו ו/או בהנחייתו ו/או באחריותו ו/או בשליטתו של הנתבע 3. בנוסף, הנתבע 3 אחראי אחריות ישירה לאירוע ולנזקים שנגרמו בגינו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או פזיזות ו/או קלות דעת ו/או הפרת חובה חקוקה שלו ו/או של שלוחו ו/או של מי מטעמו המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים הנטענים בהשלמה ו/או במצטבר ו/או לחילופין :

(א) לא פיקח ו/או לא פיקח כראוי על כל מעשיו ו/או מחדליו של הנתבע 1 באזור ו/או במקום האירוע בפרט ;
(ב) לא מילא את חובותיו ו/או את ייעודיו על פי הדין לדאוג לביטחון תושבי האזור והמנוח בכללם ;
(ג) לא צפה, למרות שהיה אמור לצפות, את האירוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לאירוע ואף על פי כן לא עשה כלום ו/או לא עשה מספיק למניעת האירוע ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו ;
(ד) לא דאג להבהיר לנתבע 1 את הנהלים וההוראות בנוגע לפתיחה באש ;
(ה) לא הקפיד ו/או לא הדריך ו/או לא פיקח על קיום הוראות הפתיחה באש ו/או פיקח והדריך שלא כיאות בעניין הוראות פתיחה באש ו/או לא נתן הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידא כי אנשים המסורים להדרכתו, ובמיוחד הנתבע 1 שביצע את הירי, ידע אותן או ישמור עליהן ;
(ו) לא עשה את כל שביכולתו ו/או כל שהיה עליו לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את האירוע ונזקיו ו/או פעל בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שם לב ו/או לא השגיח על האנשים המסורים לאחריותו ;
(ז) פעל לא כפי שגורם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום, העניין והמקרה כדי למנוע את קרות האירוע ;
(ח) נהג בניגוד לכללי הבטיחות והפר חובה שבחוק ;

ט) פעל ברשלנות בכך שהתיר לנתבע 1 שביצע את הירי לירות שלא כדין ;
י) פעל ברשלנות בכך שהתיר לנתבע 1, אשר השתמש בכדורים חיים, להשתמש בהם
שלא כדין ;

41. ערב האירוע היה המנוח גבר בריא בגופו ובנפשו. כתוצאה מהאירוע השאיר המנוח משפחה אומללה שאין לה מפרנס. התובע 1, עיזבון המנוח, זכאי לפיצוי בגין אובדן השתכרות ו/או אובדן כושר השתכרות בשנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייו של המנוח ובגין הוצאות קבורה ואבל.

42. התובעת 2 הינה אשתו של המנוח, והיא הפסידה ועתידה להפסיד תמיכה מהכנסת הבעל המנוח עד סוף תוחלת חיי המנוח אלמלא מותו. בנוסף, נגרם לה הפסד בהיותה אחת היורשים של המנוח וזאת בגין השנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייו של המנוח ובגין הוצאות קבורה ואבל.

43. התובעים 3-7 הינם בניו של המנוח ותלויים בהכנסותיו, והם הפסידו ועתידים להפסיד תמיכה מהכנסת האב המנוח עד הגיעם לגיל 21 לפחות. בנוסף, נגרם להם הפסד בהיותם היורשים של המנוח וזאת בגין השנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייו של המנוח ובגין הוצאות קבורה ואבל. ואלה הנזקים שנגרמו וייגרמו לתובעים כתוצאה מן האירוע ושאת הטבתם זכאים הם לתבוע - והם תובעים - מן הנתבעים :

א. נזקים מיוחדים:

הוצאות קבורה, מצבה, אבל ונסיעות המשפחה בעת האירוע 15,000 ש"ח
הפסד תמיכה בעבר 150,000 ש"ח
סה"כ: 165,000 ש"ח

ב. נזקים כלליים:

1. פיצוי בגין כאב וסבל;
2. הפסד תמיכה לתובעים 2 עד 7;
3. הפסד בגין הפסד השתכרות והפסד כושר השתכרות בשנים האבודות והפסד פנסיה;
4. הפסד בגין קיצור תוחלת החיים;

44. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה דנן, בהתחשב בגובה סכום התביעה וכן המקום שבשלו אירע המעשה ו/או המחל ו/או במקום אירוע הירי עצמו ו/או גרימת הנזק.

45. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובעים את מלוא נזקיהם כמפורט בסעיף 43 לעיל, וכן לחייב את הנתבעים בתשלום

הוצאות משפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ כדין והכול בציחוף הפרשי הצמדה וריבית מיום
המאורע ועד ליום התשלום בפועל.

נסראת דקואר, עו"ד
מוחמד דחלק ושות' - משרד עורכי דין
ב"כ התובעים